

Abstrakt

Předložená diplomová práce vychází z liberálně-idealistického výzkumu mezinárodních vztahů. Pokouší se analyzovat vztah vybraných zemí severního (evropského) a jižního (severoafrického) Středomoří v souvislosti s arabským jarem. Konkrétně se zaměří na tři různé politiky, v nichž pomocí vybraných indikátorů budou vzájemné vztahy zkoumány. Těmi jsou bezpečností a obranná politika, migrace a ekonomická spolupráce. Práce vychází z myšlenky, která tvrdí, že vzájemná mírová spolupráce, budování institucí a prosperita vede k rozvoji a stabilitě celého regionu. Tento přístup ve středomořském regionu platí od dob dekolonizace Afriky a vzájemnou spolupráci, převážně v obchodním směru, lze vysledovat už od starověku. Arabské jaro, které způsobilo destabilizaci a v některých případech svrhlo tamější vládu, muselo bezesporu vztahy ve středomořském regionu narušit. Hlavním cílem práce je vysledování potencionálních změn ve vztahu mezi zeměmi Francie, Itálie, Španělska (jako země evropského Středomoří) a Tuniska, Egypta a Libye (jako země severoafrického Středomoří), kde došlo k politickému převratu v roce 2011. V dnešní době jsou nejen země severoafrického Středomoří, ale celého Středního východu, brány jako potencionální riziko, pro Evropu, západní svět a jeho kulturu. To spočívá v aktuální migrační krizi a hrozbě islamistických skupin převážně z Libye a Sýrie, kdy obě tyto problematiky byly umocněny právě arabským jarem.

Klíčová slova: arabské jaro, bezpečnost, Egypt, ekonomika, Evropská unie, Francie, Itálie, liberálně idealistický přístup, Libye, migrace, Středomoří, Španělsko, Tunisko